

๒๘

อ ำ นั ส ง ส์ ส รั ำ ง พ ร ะ คั น ธ กุ ฎี

ท่านเทพบุตร วิมานของท่านคงดงามเหลือเกิน เต็มไปด้วย
ด้วยข้ายแก้วสีทองสุกปลั่ง รุ่งเรืองดุจรัศมีแห่งพระอาทิตย์ยาม
เที่ยงวัน เราอยากจะถามท่านว่า นี่เป็นผลแห่งกรรมอะไร

นี่เป็นผลกรรมที่ได้สร้างพระคันธกุฎี และถวายดอกไม้
หอมแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

อานิสงส์สร้างพระคันธกุฎี

๒๕๓

เราทั้งหลายได้ชื่อว่าเป็นผู้มีบุญลากอันประเสริฐ ที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ พบพระพุทธศาสนา เป็นสัมมาทิฏฐิ เชื่อเรื่องกรรมและผลของกรรม ตั้งใจมั่นในการทำความดี เมื่อเรายังไม่สิ้นอาสวกิเลส เส้นทางชีวิตของเราก็อาจแบ่งได้เป็น ๒ ทาง คือทางหนึ่งไปสู่สุคติ ซึ่งเป็นผลของการทำความดี อีกทางหนึ่งไปสู่ทุคติ ซึ่งเป็นผลของบาป บุคคลผู้เป็นบัณฑิตนักปราชญ์ฉลาดในการใช้ชีวิต ย่อมเลือกเอาเส้นทางที่จะนำไปสู่สุคติ เพราะเป็นทางแห่งความสุขและปลอดภัย เราจึงควรสั่งสมบุญทั้งการทำทาน รักษาศีล และเจริญภาวนา เมื่อมีโอกาסק็ทำให้เต็มที่ เก็บเกี่ยวบุญบารมีของเราเอาไว้มากๆ จะได้เป็นเสบียงในการเดินทางไกลในสังสารวัฏ มุ่งสู่เป้าหมายอันสูงสุดคือที่สุดแห่งธรรม

มีวาระพระบาลีที่ปรากฏใน ทุททชาดก ว่า

“ทุทททำ ทมมานานํ	ทุกกรํ กมมกุพพตํ
อสนโต นานุกุพพนติ	สโต ธมโม ทุรนวโย
ตสฺมา สตมฺจ อสตมฺจ	นानา โหติ อโตะ คติ
อสนโต นิรยํ ยนติ	สนโต สคฺคปรายนา

เมื่ออัสตบุรุษทั้งหลายให้สิ่งของที่หาได้ยาก ทำกรรมที่หาได้ยาก อัสตบุรุษทั้งหลายย่อมทำตามไม่ได้ ธรรมของ

อานิสงส์สร้างพระคันธกุฎี

๒๕๕

**สัตบุรุษรู้ได้ยาก เพราะฉะนั้น คติจากโลกนี้ของสัตบุรุษและ
อสัตบุรุษจึงต่างกัน อสัตบุรุษย่อมไปสู่นรก สัตบุรุษย่อมมี
สวรรค์เป็นที่ไปในเบื้องหน้า”**

คนดีมีศีลธรรม มีธรรมเป็นอาภรณ์ อยู่ที่ไหนสังคมก็
เจริญรุ่งเรือง แตกต่างกับคนพาลที่ไม่มีธรรม ไปอยู่ที่ไหนก็ทำ
ความเดือดร้อน สร้างความไม่สงบสุขขึ้นในที่นั้น ทุกคนต่างก็
ปรารถนาจะเป็นคนดี ได้คบกับคนดี แต่ว่าขาดกัลยาณมิตรที่
เป็นบัณฑิต ผู้ที่จะแนะนำประโยชน์ทั้ง ๒ คือ ประโยชน์ในภพนี้
และภพหน้า เพื่อให้เดินตามเส้นทางของพระอริยเจ้า ทำตนให้
บริบูรณ์ด้วยคุณธรรมทั้งภายนอกและภายใน แต่ในโลกปัจจุบันนี้
แม้หลายคนปรารถนาจะเป็นคนดี ก็ยังเผลอไปทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
อยู่ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่าใจยังไม่เข้มแข็ง ยังขาดกำลังใจ
บางคนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการสร้างบารมี
ไม่เป็นปฏิรูปเทศ ๔ คือ ที่อยู่อาศัย อาหารการกิน บุคคลและ
ธรรมะ ไม่เป็นลัปบายะ จึงไม่สามารถจะทำความดีได้เต็มที่

คนที่ไม่ยอมทำดี ก็เพราะกำลังใจไม่เข้มแข็งพอ และ
บางทีอาจเป็นเพราะความไม่รู้ว่า ความดีนั้นคืออะไร ทำไปทำไม
คิดว่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ก็ได้อยู่แล้ว ทำให้ประมาทในชีวิต ต้องตก
อยู่ในอำนาจของกิเลสอาสวะ ถูกกิเลสห่อหุ้มเอิบอาบซึมซาบ
ปนเป็นโดยไม่รู้ตัว และก็ไม่วางใจในการทำความดี ดังนั้น

อานิสงส์สร้างพระคันธกุฎี

๒๕๕

จำเป็นที่เราจะต้องหาวิธีสร้างกำลังใจให้เกิดขึ้น ซึ่งกำลังใจจะเกิดขึ้นได้ก็เพราะเหตุ ๓ ประการ คือ ประการแรก เริ่มต้นที่จิตใจหรือความคิดของเราก่อน ต้องนึกคิดแต่เรื่องที่ดี เรื่องที่สร้างสรรค์ หัดจับแง่คิด มองโลกในแง่ดี โดยใช้ปัญญาพิจารณาไปตามความเป็นจริงของชีวิตว่ามีเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และก็เสื่อมสลายไปเป็นธรรมดา จิตใจจะได้ไม่ไปยึดมั่นถือมั่นในสิ่งที่ไม่เป็นสาระแก่นสาร

เมื่อมีวิกฤตการณ์อะไรเกิดขึ้น ก็ให้เปลี่ยนวิกฤตมาเป็นโอกาสทุกครั้ง เหมือนกับมองเห็นอุปสรรคเป็นขนมหวาน ให้เราเคี้ยวกินอย่างเอร็ดอร่อย เราจะเกิดกำลังใจที่จะต่อสู้กับปัญหา จะเกิดความเพียรพยายามก้าวไปสู่ความสำเร็จ ยิ่งใจเราหยุดนิ่งเป็นสมาธิ ไส้สะอาดบริสุทธ์ ยิ่งจะทำให้เรามองทะลุปรุโปร่งในปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เราจะพบช่องทางแห่งความสำเร็จ จิตใจจะเข้มแข็ง แต่ไม่แข็งกระด้าง จะอ่อนโยน แต่ไม่อ่อนแอ จะมุ่งมั่นฟันฝ่าไปสู่เป้าหมายเพียงอย่างเดียว

ประการที่ ๒ เมื่อเราจะพูดคุยปราศรัยกับใคร ควรใช้ถ้อยคำที่เป็นวาจาสุภาสิต เป็นอรรถเป็นธรรม เป็นเรื่องที่ดีเสริมสร้างกำลังใจให้กันและกัน การพูดคุยนั่นก็จะทำให้เราเกิดกำลังใจ ประเทืองสติปัญญา เราจะเห็นช่องทางในการแก้ไขปัญหา การพูดคุยปรึกษาหารือกัน จะได้รู้ถึงวิธีการแก้ปัญหามาของแต่

อานิสงส์สร้าง พระคันธกุฎี

๒๕๖

ละคน เราจะได้นำไปปรับปรุงงานของเราให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป เพราะฉะนั้นการสนทนาธรรมตามกาล ตามโอกาสอันเหมาะสม จึงเป็นมงคลของชีวิต ผู้มีปัญญาจะรู้ได้ก็ด้วยการสนทนา เมื่อปัญญามา ปัญหาทั้งหมด เมื่อปัญญาลด ปัญหาก็มี

ประการที่ ๓ เมื่อเราทำหน้าที่การงานอะไร จะต้องอยู่บนพื้นฐานของสัมมาอาชีวะ คือเป็นอาชีพการงานที่สุจริต ถ้าเราทำอย่างนี้ เราจะอยู่ในแวดวงของกัลยาณมิตร ความสุจริต กาย วาจา ใจ จะทำให้เราประสบความสำเร็จในชีวิต สามารถ ประคับประคองตัวเองให้อยู่รอดปลอดภัยได้ เราจะสามารถทำความดีได้เต็มที่

*เหมือนอุบาสกผู้รักในการสร้างบารมี ไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยากลำบาก ได้ทุ่มเทกับการสั่งสมบุญบารมีทุกอย่าง สิ่งใดที่รับรู้รับทราบเกี่ยวกับข่าวบุญกุศล ก็ตั้งใจบำเพ็ญกุศลจนสุดหัวใจ อุบาสกท่านนี้มีความเลื่อมใสศรัทธาในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อยากจะสร้างบุญกับพระพุทธองค์ ผู้เป็นเนื่อนาบุญอันเลิศ จึงได้สร้างพระคันธกุฎีถวายพระพุทธองค์ พระคันธกุฎีก็คือที่พักที่อยู่อาศัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านก่อสร้างด้วย

อานิสงส์สร้างพระคันธกุฎี

๒๕๓

วัสดุอุปกรณ์ที่ดีที่สุด และมีกลิ่นหอมชื่นใจ ปลุกดอกไม้ที่มี
กลิ่นหอมรอบพระคันธกุฎี

เมื่อสร้างเสร็จ ก็ทูลอาราธนาพระลัมมาสัมพุทธเจ้ามา
ประทับ และอุปัฏฐากพระพุทธองค์ด้วยความเคารพยิ่ง ได้สร้าง
บุญกุศลอย่างต่อเนื่อง ทำให้จิตใจนุ่มนวลใสบริสุทธิ์ เพราะใจ
อยู่กับสิ่งที่เป็นบุญกุศลตลอดเวลา ยิ่งได้ฟังพระธรรมเทศนา
ก็ทำให้อุบาสกท่านนี้เกิดความอุตสาหะในการปฏิบัติธรรม
ท่านได้ประพาสธรรมจนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายของชีวิต

เมื่อละโลกแล้ว ก็ได้ไปบังเกิดในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์
มีวิมานทองที่สวยงาม ประดับประดาไปด้วยรัตนชาติวิจิตร
ประณีต ตระการตา รุ่งเรืองไปด้วยข่ายแก้วและรัศมีแห่งรัตน
นानาประการ สมบัติอันเป็นทิพย์ของท่านสว่างไสวรุ่งเรือง
ยิ่งกว่าเทวดาทั้งหลาย

วันหนึ่ง พระมหาโมคคัลลานเถระเที่ยวไปในเทวโลก
ได้เห็นวิมานของเทพบุตร ที่งดงามรุ่งเรืองด้วยบุญฤทธิ์ ดึงดูดตา
ดึงดูดใจให้เข้าไปชมยืงนัก พระเถระได้เข้าไปถามไถ่ว่า “ท่าน
เทพบุตร วิมานของท่านงดงามเหลือเกิน เต็มไปด้วยข่ายแก้ว
สีทองสุกปลั่ง ตั้งอยู่เหนือยอดภูเขาทอง มีเสา ๘ เหลี่ยม ที่ทำ
ด้วยแก้วไพฑูรย์ แก้วผลึก เงิน ทอง แก้วมณี และแก้วมุกดา

อานิสงส์สร้าง พระคันธกุฎี

๒๕๘

เปล่งแสงนำดูชม มีพื้นสะอาดปราศจากธุลี บันไดทั้งสี่ด้าน
ประดับไปด้วยห้องซึ่งทำด้วยแก้วต่างๆ รุ่งเรืองดุจรัศมีแห่ง
พระอาทิตย์ยามเที่ยงวัน เราอยากจะถามท่านว่า นี่เป็นผลแห่ง
กรรมอะไร”

เทพบุตรพอได้ฟังดังนั้นก็ปลื้มใจ จึงตอบพระเถระไปว่า
“นี่เป็นผลกรรมที่ได้สร้างพระคันธกุฎี และถวายเป็นดอกไม้หอมแด่
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า” พระมหาโมคคัลลานเถระเมื่อได้ฟัง
เทพบุตรแล้ว ก็ลาจากเทวโลก ลงมาบอกให้พุทธบริษัทได้ทราบ
เพื่อรักในการทำความดีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป จะได้มีสุคติโลกสวรรค์
เป็นที่ไป

เพราะฉะนั้น บุญเป็นพื้นฐานของชีวิตที่สำคัญ ทุกๆ ชีวิต
ถูกหล่อเลี้ยงมาด้วยบุญทั้งนั้น ถ้าใครทำบุญมาก ความสุขความ
สำเร็จก็มีมาก ยิ่งใครทำถูกเนื้อนानุญ ผลบุญย่อมบังเกิดขึ้น
อย่างมากมายมหาศาลจะนับจะประมาณมิได้ เหมือนพวกเรา
ทุกคนที่กำลังสั่งสมบุญอยู่ในขณะนี้ด้วยการทุ่มเทชีวิตจิตใจสร้าง
มหาธรรมกายเจดีย์ สภาธรรมกายสากล สุขพินาณสราญรมย์
หรือลานธรรมรอบมหาธรรมกายเจดีย์ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ เราทำ
เพื่อเป็นสมบัติของพระพุทธศาสนา ทำแล้วเราก็ได้บุญติดตัวไป
ทุกภพทุกชาติ

อานิสงส์สร้างพระคันธกุฎี

๒๕๕

ดังนั้น ให้รักในบุญกุศล หมั่นประพฤติธรรม ทำให้
หยุดนิ่ง กำลังใจเราจะได้เข้มแข็ง จะได้ทุ่มเทสร้างบารมีกันอย่าง
เต็มที่ ทำความดีในทุกที่ทุกสถานและทุกโอกาส ถึงเราจะอยู่ใน
สภาพแวดล้อมอย่างไรก็ตาม แต่ถ้าเราสร้างสังคมที่เราอยู่ให้ดี
ได้ ก็จะทำให้เราสร้างบารมีได้สะดวก เริ่มจากตัวเราก่อน แล้ว
ต่อไปก็ขยายไปสู่สังคมนรอบข้าง หมั่นอุทิศนิมิตตรสหายของเรา
ให้ทุกคนเป็นคนดี เป็นบัณฑิตนักปราชญ์ โลกนี้จะได้มีคนดี
เกิดขึ้นมากมาย

เพราะฉะนั้น บ้านกัลยาณมิตรจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ที่จะ
สร้างคนดีที่โลกต้องการให้เกิดขึ้น ให้ทุกคนรู้และเข้าใจชีวิตว่า
เกิดมาทำไม มีเป้าหมายอย่างไร เมื่อทุกคนมีทัศนคติที่ตรงกันแล้ว
ก็จะได้สร้างบารมีร่วมกันอย่างสะดวกสบายอย่างง่ายดาย
อุปสรรคต่างๆ ก็จะหมดไป บารมีเราจะแก่กล้า เมื่อเราทำได้
อย่างนี้แล้ว โลกนี้จะเป็นโลกแห่งสันติสุข โลกแห่งการ
สร้างบารมี มองไปรอบทิศมีแต่กัลยาณมิตรรอบตัว จะเกิด
ความเป็นเพื่อนพ้องพี่น้องกัน ไม่มีเขาไม่มีเรา มีแต่ความ
สะอาดบริสุทธิ์ ความปรารถนาดี เป็นโลกแก้วที่มีแต่ความสงบสุข
สันติภาพที่เกิดจากสันติธรรมก็จะแผ่ขยายไปทั่วโลก ดังนั้น
พวกเราทุกคนจะต้องช่วยกันทำสิ่งเหล่านี้ให้เกิดขึ้นมาให้ได้
และตั้งใจประพฤติธรรมกันให้ดีทุกๆ คน